

17:52-58 Aftermath

1. Abarbanel to Shemuel I 17:54

והגיד הכתוב שדוד לא הלך לשלול שלל ולבוז בז כיתר העם, אבל היה שללו ראש גלית הפלשתי ואת כליו אשר לקח ויביא אותם לפני שאול, ומשם הוליכו את הראש בכל ערי ישראל לבשר הנשים והטף עד שהביאוהו ירושלים.

The text said that David did not go to despoil and pillage as the rest of the nation did. But his spoils were the head of Goliath the Philistine and his *kelim*, which [David] took and brought before Shaul. From there, they brought the head through all of Israel's cities, to inform the women and children, until they brought it to Jerusalem.

2. Radak to Shemuel I 17:54

ואחר כך הביאהו בידו בערי ישראל לבשר הנשים והטף ואותם שלא היו במלחמה עד שהביאו עד ירושלים.

And then he brought it in his hand to the cities of Israel, to inform the women and children and those who were not at the battle, until he brought it to Jerusalem.

3. Malbim to Shemuel I 17:54

תחלה הביאו לפני שאול (כמ"ש פסוק נז), ואח"כ סבב עמו בערי ישראל (כמ"ש יח, ו), ומשם חזר עם שאול עד גבעת שאול עירו והביאו לירושלים שהיה סמוך לשם. והגם שאז ישב היבوسی בקרב ירושלים כבר בארתי זאת (שופטים א, ח) כי היבוס ישב במצודה והעיר עצמה היתה ביד ישראל:

First he brought it before Shaul (17:57), and then he circulated in the cities of Israel with him (18:6), and from there he returned with Shaul to Givat Shaul, his city, and he brought it to Jerusalem which was nearby. And although the Yevusi then dwelled in the middle of Jerusalem, I have already explained (Shoftim 1:8) that Yevus dwelled in the fortress, and Israel held the city itself.

4. Radak to Shemuel I 17:54

ואדוני אבי ז"ל כתב כי נוב עיר הכהני' כנה ירושלים כי שם היתה חרב הפלשתי כמו שמפורש:

And my father wrote that Nov, city of the Kohanim, was also called "Jerusalem," for the Philistine's sword was there, as is explicit.

5. Rabbi Amnon Bazak, **דוד וגלית (חלק ג)**

נראה אפוא, שפסוק זה אינו מתאר את המציאות בהווה, אלא זמן רב מאוחר יותר, בשעה שדוד כבר בחר בירושלים לעיר מלכותו, ואולי אף למקום המקדש. מתוך ראייה זו מובנת הבאת ראש גלית לירושלים, שכן מקובל היה, כפי שכבר ציינו בעבר, להביא את שלל הניצחון אל המקדש, כדי לבטא את ההכרה בכך שהניצחון בא מאת הא-ל... תחילה באמת הובאה החרב אל משכן ד' שבנוב, כחלק מאותו נוהג של המחשת ייחוס הניצחון לקב"ה. בהמשך קיבל דוד את החרב מאחिमלך, ומאז ואילך ליוותה אותו במאבקיו, עד שבסופו של דבר יכול להניחה באוהל.

It appears that this verse does not describe a present circumstance, but something that happened much later, when David had already selected Jerusalem as his capital city, and perhaps even as the site of the Sanctuary. From this perspective, bringing the head of Goliath to Jerusalem is obvious, for it was traditional – as we have noted in the past – to bring the booty of a victory to the Sanctuary, to express recognition that the victory came from Gd... At first, in truth, the sword was brought to the Mishkan of Gd in Nov, as part of the custom of demonstrating the association of the victory with Gd. Eventually, David received the sword from Achimelech, and from then on it accompanied him in his battles, until, in the end, he could place it in his tent.

	Implements go to his "Ohel"	Sword
Radak	His home	Nov
Abarbanel	G-d's ohel (Nov)	G-d's ohel (Nov)
Malbim	His home	Eventually moves to Nov
Rav Amnon Bazak	First to Nov, then to his home later	First to Nov, then to his home later

Why doesn't Shaul know David?

	Who says this?	What was Shaul asking?	Explaining Avner
1	Radak's father	Does David have lineage mighty enough for this?	Yishai is already aged
2	Malbim	Does David have appropriate lineage for my daughter?	Doesn't know Yishai
3	Ralbag, Abarbanel	Who is David? Due to a king's schedule and/or <i>ruach ra'ah</i>	Doesn't want to insult Shaul (Daat Mikra)
4	Malbim from mystics	Who is David? Due to a mystical change in David	-
5	Yevamot 76b	Is David my replacement?	Forgot
5b	Prof. Ruth Walfish	David is my replacement!	This is for kings to deal with
6	R' Menachem Leibtag	Who is David? This is before the musical role	Doesn't know David

6. Radak to Shemuel I 17:55, 17:58

פירש אדוני אבי ז"ל כי כאשר ראה שאול את דוד יוצא לקראת הפלשתי בלא פחד שאל לאבנר בן מי זה הנער כלו' תדע אם ישי אביו היה גבור חיל שנבטח על גבור' הבן כי אם הוא גבור בן גבור יוסיף אומץ. ואבנר לא ידע כי ישי היה זקן בימים ההם... בן גבור אני כי אבי נקרא "בית הלחמי" לשני דברים - על שם מקומו בית לחם ועל שם שהי' איש מלחמ':

My father explained that when Shaul saw David going out to meet the Philistine fearlessly, he asked Avner: Whose son is this youth? Do you know if his father Yishai was mighty, such that we could trust the might of the son? For if he would be a mighty one son of a mighty one, that would add strength. And Avner didn't know, for Yishai was older by then... I am the son of a mighty one, for my father was called "Beit haLachmi" for two things – for this place, Beit Lechem, and because he was a man of war [*milchamah*].

7. Malbim to Shemuel I 17:55

תיכף בהתנדב דוד ללחום אתו על לבו כי בהכרח יצטרך לשלם נדרו ולתת לו את בתו, ולכן דרש תיכף על כבוד בית אביו, לא לדעת שמו, כי ידע ששם אביו ישי, רק לדעת יחוסו ומעלתו. ואמר בן מי זה הנער אבנר, הוא, אם אביו מיוחס נכבד ונשוא פנים ראוי שיתחתן עם המלך, ואבנר לא ידע מענה ע"ז, כי כבוד ישי לא נודע אז:

Suddenly, when David volunteered to fight him, it dawned on [Shaul] that he would be required to complete his vow and give him his daughter. Therefore, he immediately asked about the honour of his father's house – not to know his name, for he knew his name was Yishai, but to know his lineage and his level. And when he said, "Whose son is this youth, Avner," that meant whether his father had lineage, honoured and favoured such that he would be suitable for marriage with the king. And Avner did not know how to answer this, for Yishai's honour was not known then.

8. Ralbag to Shemuel I 17:55

וידמה כי המלך לרוב עסקיו ולרוב הבאים לפניו לא יוכל להכיר כל א' מהם בפרט. ויתבאר מתשובת דוד לו ששאלת שאול לא היתה רק לדעת מי הוא.

It appears that the king, in his many dealings and the many people who came before him, could not recognize each of them individually. And it is clear from David's answer to him, that Shaul's question was only to know who he was.

9. Abarbanel to Shemuel I 17:55

או יאמר ששאול מפני עסקיו ומפני הרוח הרעה אשר בו היה שוכח מי היה אבי דוד, כי עם היותו מכיר אותו להיותו רגיל לשרת לפניו הנה שכח מי היה אביו, ולזה תראה שלא אמר מי זה העלם אבל אמר בן מי זה

Or one could say that Shaul, due to his involvements and due to the *ruach ra'ah* in him, forgot who David's father was. Even though he recognized [David], as he served him regularly, he forgot who his father was. Thus you see that he did not ask who the youth was, but whose son he was.

10. Malbim to Shemuel I 17:55

האלקיים יאמרו... כי עת יופיע האור האלקי ויבקע כשחר אורו על איש הרוח, אז יתהפך לאיש אחר, כי קרן אור פניו, והוד והדר לפניו...

11. Talmud, Yevamot 76b

ולא ידע ליה? והכתיב "ויאהבהו מאד ויהי לו נושא כלים"! אלא אאבוה קא משאיל. ואביו לא ידע ליה? והכתיב "והאיש בימי שאול זקן בא באנשים" ואמר רב ואיתימא רבי אבא זה ישי אבי דוד שנכנס באוכלוסא ויצא באוכלוסא! ה"ק שאול: אי מפרץ אתי אי מזרח אתי. אי מפרץ אתי מלכא הוי, שהמלך פורץ לעשות דרך ואין ממחין בידו, אי מזרח אתי חשיבא בעלמא הוי. מ"ט אמר ליה 'שאל עליה'? דכתיב "וילבש שאול את דוד מדיו כמדתו" וכתיב ביה בשאול "משכמו ומעלה גבוה מכל העם." א"ל דואג האדומי: עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו, שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו! מ"ט? דקאתי מרות המואביה...

12. Professor Ruth Walfish, **עיון חדש בשמ"א טז-יז**, Megadim 32 (5760), pp. 64-65

מדוע מקדיש המקרא מספר רב יחסי של פסוקים לבירור זהות דוד? מדוע מוזכר גם העיתוי של הבירור הראשון, וגם העיתוי של הבירור השני? מדוע אין אבנר מבצע את פקודת שאול, ובמקום זאת הוא מביא את דוד אליו? דומה שכל הקטע אפוף מסתורין. שאלה העולה באופן חריף היא, הייתכן ששאול ישלח אדם לקרב גורלי בלי לדעת את שמו? ... בניסיון להבין את כוונת הכתובים, יש לבדוק אם יש תיאורים אחרים במקרא הדומים לקטע הנידון. ואכן, יש לפחות עוד שני מפגשים שבהם הדמויות תוהות מהי זהות הזולת: מפגש יעקב והמלאך (בראשית ל"ב, כה-לב) ומפגש מנוח והמלאך (שופטים י"ג, יז-כג). נראה שהמקור הראשון דומה יותר לשלנו, כי יש בו אלמנט של מאבק. באמצע עלילה ריאליסטית, מתעמת יעקב עם "איש", וכל דמות שואלת את חברתה לשמה: "מה שמך... הגידה נא שמך... למה זה תשאל לשמי...". השאלות סובבות סביב נושא הזהות, משום שכאן נקבעת זהותו האמתית של יעקב כישראל, ודווקא ה"איש" המייצג את עשו, לדעת המדרש, מכריז על שינוי השם. ברור שמדובר באירוע נסי, המופקע מכללי המשחק הארציים, למרות שהתורה אינה מצהירה על כך במפורש. גם אצלנו, בירור זהותו של דוד מוצג במונחים שהם כביכול מציאותיים, אך, למעשה, אינם תואמים את המציאות כפי שאנו מכירים אותה. הסיטואציה, התפאורה, הדמויות, כאילו נוהגות בצורה נורמלית, אבל בכל זאת, מתחת לפני השטח, מתרחשת דרמה אחרת: דווקא בעיתוי הזה, עם יציאת דוד לקרב, מתחילים שאול ואבנר לתפוס, כי מדובר כאן לא רק במאבק בין דוד וגלית, אלא גם בין דוד ושאול. אולי בגלל זה נמנע אבנר מלשאול את דוד ישירות בן מי הוא, כמו שציווהו שאול, כי העימות הישיר חייב להתקיים בין המלך הנוכחי לבין המלך העתידי (על פי פרק ט"ז). אבנר מחכה לסוף הקרב כדי להעמיד את דוד בפני שאול, כדי שהמלך עצמו ישאל את השאלה.

13. Rabbi Menachem Leibtag, **עד היכן דברי שמואל**, http://asif.co.il/?wpfb_dl=4612